

Sobě a tobě

Jaroslav Hutka

Krejcar po krejcárku, národní vzbouzení
Slzička dojetí v základním kameni
Naděje k dobrotě vrchního pána
Jemuž je pokorná prosbička psána
Vznešený císaři, volám k tobě
Chceme být národem, národem sobě

Kamenná budova, kamenná sousoší
Vznešená fasády, chudoba na duši
Kamenné vzepětí s pečetí požáru
Chceme a chceme a nechceme postaru
Václave, synáčku, šeptáme tobě
Chceme být národem, národem sobě

Opona s obrázkem, na lóžích ozdoby
Měkounké pohovky, za krejcar chudoby
Ach, milí pánové, buďte tak laskaví
Prosíme, pohledte, výše, tam nad hlavy
Čtěte tam, prosíme, ale ne v zlobě
Chceme být národem, národem sobě

Prorocství Libuše ve výškách zpívané
Vysoko, vysoko, ve hvězdách ztracené
Sláva se dotýká, vesmír jí unáší
Kdosi pod pódiem otázku zaplaší
Otázku nápisů čtených na hrobě
Chceme být národem, národem sobě

Opera skončila, náramky cinkají
Motýli rukavic křidélky tleskají
Sváteční obleky ke skříním uhání
Reflektor přehrává umělé stmívání
Prázdnému sálu zasvítí slabě
Chceme být národem, národem sobě

A vedle v hospodě špatný vtip vyprávěn
Sbírka se nekoná, pomník je dostavěn
Všichni to slyšeli, nikdo se nezasmál
Herečce bez gáže kdosi rum objednal
Od stolu vykřikl malounko hrubě
Však dobře víš, co chcem, sobě i tobě

Chceme být národem, národem sobě
Chceme být národem, sobě i tobě